

पर्यंकुर्जे यथाह यमः "एतान्मेव वनजानि तिरातो-
पोषतः सुचिः । आचरित्वा पिबेदङ्गिः पर्यंकुर्चो
ऽभिधीयते" इति । एतानि पर्यंकुर्चोऽङ्गिः ।

पर्यंकुर्च ५० पञ्चाङ्गवाद्ये प्रवभेदे "पर्यंकुर्चराजोव
विलम्बपञ्चमोदकैः । प्रत्येकं प्रत्यक्षं पीतेः पर्यंकुर्च
उदाहृतः" वाच्यं 'पञ्चाङ्गोदम्बरारविन्दश्रीदण्डपर्याना-
न्धकेन व्याथितसुदृक् प्रत्यक्षं पिबेत् । कुशोदकश्चैक-
स्त्रिजानीति पञ्चाङ्गवाद्यः पर्यंकुर्चः" भिन्ना ।

पर्यंकुर्च ५० पर्यन्तेव धारुः खल्लुते यत्नं पुष्पहीनत्वात् ।
पुष्पहीने वनस्पतौ वृक्षे शब्दच० । समूहे खण्डश्च ।
२ पर्यंबनूरे न० ।

पर्यंभीरपट ५० महारदे जा० शा० २८६५० ।

पर्यंभीरक ५० पर्यं भीरवति कुर-रुत् । श्रोत्राभगन्ध-
कृष्ये राजनि० ।

पर्यंभर ५० पर्यंभितः नर इव । अस्मत्तामे स्मृत्या दा-
हार्थं पर्यंभिते नराजतो वृक्षविकामेदे तद्विधानं
शु० त० उक्तं यथा

"अवाप्तवामे पर्यंभरदाहः । तत्राश्वघातनृपपरि-
शिष्टम् "अश्विनाशे पलाशानां त्रीणि प्रपिचयानि च ।
पुष्पप्रतिकृतिं कृत्वा दहेत् सप्तपर्यंकम् । अश्वीत्तु
शिरसि पीवावां दध योजयेत् । उरसि त्रिंशत् दद्या-
द्विशतिं कठरे तथा । नासाम्नात् शतं दद्यात् दद्या-
दङ्गुलिभिर्दश । हादयाद् दृक्पञ्चोदकाद्" धिक् एव
च । अङ्गुल्याश्च शतं दद्यात्त्रिंशत् नासाम्नाद्बोः ।
पादाङ्गुलिभु च दश एतत् प्रेतस्य लक्षणम् । अश्वी-
त्तमेव संवेद्य वनपिष्टेन वेपयेत्" । आदिपुराणम्
"तद्वामे पलाशोदकैः पलैः कार्यः पुष्पमपि । यत्ने-
स्त्रिजानीति पट्टा शरपत्रैर्विधानतः" । तद्वामेऽश्व-
वामे । अत्र पञ्चाङ्गपञ्चमपञ्चमयोस्तुल्यत्वेनोपादानात्
आदीनामनृपेऽपि प्रतिकृतौ शरपत्रस्य कामः । अला-
चाराद्योग्यत्वाच्च शरपत्रैः पुष्पकं कृत्वा शिरःप्रभृतिषु
पञ्चाङ्गपलाशि देयानि ततो वेदनमूर्त्तकृतेषु, सेप-
नवपिष्टेनेति । अलाशौलाभ्यन्तरे दाहे शेषाद्येन सुचिः
मङ्गलपर्यंभरदाहे तु तिरातम् । "एवं पर्यंभरं
दग्वा तिरातस्युपधिषेत्" इत्यादिपुराणात् । यज्ञ-
पार्थः "पुष्पाङ्गोदपञ्चमेन तदङ्गीनि लताचम । तट-
लाभे पलाशस्य पञ्चमे हि पुनःक्रिया" । हि वस्मा-
त्तद्वामेऽश्वपार्श्वे पलाशस्य तदङ्गपञ्चमस्य दा-

हक्रिया पुनरपि सन्नामे लाभेऽस्तिदाहक्रिया विहिता
तथाद्वयति पुनरङ्गीनि प्राप्यन्ते तदा पुनर्दाहे तिराता
शौचे कर्तव्ये न पुनः पिष्टादिदानं, पञ्चाङ्गपञ्चमः ।
"अशौचानन्तरं चेत् स्वाहाहः पर्यंभरस्य च । तत्रा-
श्वपुत्रिणि च तथा वसिष्ठटाः समोत्तमाः । दर्शं दहेत्
"पर्यंभरं दहेच्चैव विना दर्शं वचनम् । अश्वपञ्चमे
तु दर्शंऽपि ततः पर्यंभरं दहेत्" इति दीपकशिकायां
सुमन्तुवचनात् । दर्शं इत्यादिपञ्चममिति कचित् पाठः ।
अटनी कृष्णा सन्देहे पितृकर्मणि कृष्णपञ्चमाश्वे
भोक्तेः । "नरं पर्यं दहेच्चैव प्राक् त्रिपञ्चात् कथ-
ञ्चन । त्रिपञ्चे तु न वे दद्यात् दर्शं प्राप्ते अग्निकः" ।
इत्यशौचव्यपगमे बोध्यम् । यथाह सुद्विराकारे यथाः
"अशौचमध्ये यत्नेन दाहयेदुक्तया इति । कृष्णपञ्चे
पञ्चदश्यामष्टम्यां वा समाहितः । एकादश्यां विशेष-
णैव जतः प्रभृति स्मृतकम् । तिरातं सर्ववर्णानामेव
धर्मो व्यवस्थितः ।" इत्यादिपञ्चम इत्यशौचव्यपगमे
बोध्यम् । वायुपुराणे "पर्यंभरं दहेच्चैव प्राक् त्रिपञ्चात्
कथञ्चन । पितृका साहजाष्टमाच्चैव दर्शं दहेत् यदि ।"
विष्णुप० "त्रिपञ्चे तु गते पर्यंभरं दद्यादनग्निकः ।
त्रिपञ्चाभ्यन्तरे राजन् । नैव पर्यंभरं दहेत् । तद्वृत्तं न-
टनीं प्राप्य दर्शं वापि विचक्षणः ।" दहेदिति शेषः ।
"अशौचानन्तरे यदि दाहं न कुर्यात् तदा शरपदिना-
वधि त्रिपञ्चानन्तरं दाहः कार्य इत्यर्थः" इति
हरिदाशकर्मकाद्याः । "पर्यंभरं दहेच्चैव विना
दर्शं कदाचन । अश्वपञ्चमे दर्शं तु ततः पर्यंभरं
दहेत्" इति दीपकशिकायां सुमन्तुवचनार्थे दाहः ।
जलाटनीति कचित् पाठः । यमः "त्रिपञ्चाभ्यन्तरे
राजन् । नैव पर्यंभरं दहेत् । तद्वृत्तं नटनीं प्राप्य दर्शं
वापि विचक्षणः" । अटनीत्यत्र अटनीत्यर्थः ।
पितृकर्मणि कृष्णपञ्चमाश्वेभोक्तेः इति हरिदाशक-
र्माचार्यविचारात् । एतदशौचव्यतिरिक्तविषयम् ।
अत्र नटनीदिकाहभेदः सन्धि० पी० उक्ते यथा

"शुक्रारार्किषु दर्शभूतपद्मे गन्दा सुतीक्ष्णोपमे
पीत्ये वाक्यमे त्रिपुष्करदिने न्यूनादिनाशेऽयने ।
वाक्येऽवदात् परतश्च पातपरिते देवेज्जगत्ताकके भद्रा-
दैष्टव्योः श्वप्रतिकृतेर्दाहो न पक्षे पिते । जन्मप्रसरि-
तारयोर्वृत्तिष्वन्येऽङ्गे च प्रतर्नं वन् अशौ नैव-
भगादितिपुवावशात्पाहपुत्रिमे हेऽपि च । अशौ-